

ČLOVĚK JE TVOR

ČLOVĚK JE TVOR, KTERÝ HLEDÁ SMYSL v duchu SOR M. Vymětal

Úvod do tématu

Vidět ve svém životě smysl je jednou z nejdůležitějších věcí vůbec. Psychoterapeut Viktor Frankl definoval touhu po smyslu života jako základní potřebu člověka. Každý člověk potřebuje vědět, že jeho život má nějaký hlubší smysl. Když ho pocítuje, prožívá svou hodnotu a význam. Víra nás učí, že tento smysl lidskému životu dává Bůh. Naopak pocit, že vlastní život smysl nemá, je jedním z největších problémů současnosti. Absence smyslu života působí ztrátu radosti ze života i práce a to, že člověk dává přednost krátkodobým uspokojením před náročnějšími dlouhodobými, požitkům před žitím. Se smyslem života souvisí i pocit štěstí. Ten obvykle nenastává, když je samo štěstí cílem života. Je to doprovodný pocit člověka, který jde ve svém životě za hodnotnými cíli. Pociť štěstí souvisí s tím, jaký postoj člověk ke svému životu zaujímá – zda si myslí, že jím život vládne, nebo zda k němu zaujímá aktivní postoj. Jenže odhalit skutečný smysl vlastního života je velmi těžké, stejně jako o něm mluvit. Na otázku po smyslu života obvykle oči těkají, nohy šoupají a mozek přemýšlí, jak to celé zvrátit v žert. V církvích se navíc často poskytují nábožensky přetížené odpovědi o smyslu života i těm, kdo se neptali, odpovědi, které jako by vůbec s „normálním“ životem nesouvisely. Při přemýšlení o smyslu života může člověku pomáhat právě rozhovor s druhým, protože druzí často vnímají mé talenty, chyby i smysl mého života přesněji než já sám.

Pokyny pro vedoucího

Připravit vhodné prostředí – místnost, kde se budou moci účastníci v klidu spolu bavit (možná např. tichá hudba jako kulisa). Vytvořit atmosféru důvěry – zdůraznit, že to, co zazní v rozhovoru, zůstane tajemstvím. Účastníci rozdělení do dvojic se mohou bavit o citátech – jak je chápou, co pro ně znamenají. Poté dojde na otázky s citáty spojené. Zde sdílí jeden druhému, co si myslí. Nakonec vždy jeden hovoří o sobě (asi 5-10 minut podle věku účastníků) a druhý mu pouze naslouchá a povzbuzuje ho slovy „pokračuj, poslouchám“. Poté si role vymění.

Možné pomůcky

- „Nějaké otázky?“ – povídka R. Fulghuma (viz. <http://rf.zpc.cz/?code=0025>)
- vtip Vladimíra Jiráka z knihy Knížka pro blázný (Paseka 2006) - v zahradě psych. kliniky říká pacient Freudovi: „Celou noc jsem přemýšlel, proč je člověk na světě, už jsem na to přišel. Člověk je na světě proto, aby dělal druhým lidem radost! Já vím, že to je zase volovina pane doktore. Ale já si nemůžu pomoci.“

List pro účastníky

Motivační citáty:

Vodácké pravidlo, které mě naučil kamarád Baz, skvělý profík, když mě učil sjíždět peřeje: ...Když plujete po řece, zajedte občas ke břehu a tiše sedte, pozorujte řeku a přemýšlejte o tom, kde jste byli a kam jedete a proč a jak.

Robert Fulghum

Zkušenosti, které bychom my dospělí měli sdělovat mladým, nezní „Život už s vašimi ideály zatočil“, nýbrž „Pevně zapusťte kořeny do svých ideálů, aby vám je život nedokázal vzít!“

Albert Schweitzer

Citáty k diskusi (3 citáty, 2 otázky):

Každý člověk, který projde tímto životem, tu nevědomky něco zanechá a něco si odnese. Většinu z toho něčeho nemůžeme ani vidět, ani slyšet, ani spočítat. Při sčítání lidí se to neobjeví, ale nic bez toho nemá smysl.

Robert Fulghum

Co bys chtěl, aby po tobě zůstalo v životě?

Přestože si to ani neuvědomujeme, vyplňujeme důležitá místa v životech druhých lidí.

Robert Fulghum

Pro koho ze svého okolí jsi důležitý, důležitá?

Šťěstí je úrok z dobře investovaného života. Duncan Stuart

Témata k rozhovoru

Jaké jsou tvé vlastnosti, jaké jsou tvé silné i slabé stránky, čeho se obáváš, co by sis přál? Kdo jsi – nejen na povrchu, ale i uvnitř...

Obrácení Saulovo aneb V čem se nezměníme

Pomůcky:

prázdná obálka se známkou, pracovní list, psací potřeby

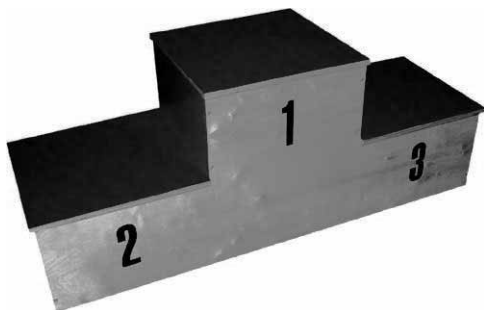
Postup:

Vedoucí rozdává účastníkům prázdnou obálku se známkou a list, na němž je obrázek či piktogram stupňů vítězů, pračky a popelnice. Účastníci připsí k obrázkům své povahové vlastnosti – co se jim na sobě líbí, co by chtěli zlepšit (vyprat) a kde vidí své chyby. Text zalepí do obálky a nadepíše svou adresu. Vedoucí po čase (za tři měsíce, za rok) dopisy rozešle a účastníci se budou moci zamyslet nad tím, jak se mezitím změnili oni a jejich ideály. Co se jim podařilo alespoň trošku vyprat? Samotný účastník může obálku vložit do knihy, kterou zřídka používá. Jistě tak na ni časem – náhodou – narazí.

Text Sk 7,58-8;3 9,1-20

Když se mluví o obrácení na víru, často se lidé domnívají, že obrácení znamená úplnou proměnu – jako by se člověk obrátil naruby a jeho osobnostní a morální kvality raketově vzrostly. Jako bychom zapomínali, že život je proces, v němž změny nastávají pomalu. Některé změny navíc nenastanou nikdy. Pohledme na Saula-Pavla: Ten byl před svým obrácením velmi horlivý a zbožný mladý muž, vzdělaný a inteligentní. Po svém obrácení byl neméně zbožný, inteligentní, vzdělaný i horlivý. Jenže Saul před svým obrácením je nám vykreslen skoro v démonských rysech: Jeho horlivost je nesnášenlivá, křesťany pronásleduje, kde jen může, a dělá si nepřátele mezi cizími i vlastními (co si o Saulovi asi myslel jeho tolerantní učitel Gamaliel Sk 5,38b-39?). Už před svým obrácením zřejmě Saul dobře věděl, co křesťané učí. Když je vyslyšel, dozvěděl se jejich názory. Zdá se, že podle Saulovy radikality bojoval už v té době s výčitkami svědomí, které ho nejprve naopak zatvrzovaly. Takto to vyjádřil básník Machar (Pavel v Aténách): „Já stál a díval jsem se na popravu, a k nohám mým si položili roucha, kdož kámen metat chtěli. Od té doby moje dny byly neklidné a noci snů hrůzných plné.“ Po obrácení ovšem zůstaly i Saulovy negativní vlastnosti – byl až příliš horlivý, takže si znovu znepřáteloval jak cizí (kolikrát třeba Židy), tak i své vlastní – v Pavlových epištolách se dočteme, s kolika křesťany byl ve sporu, napomínal veřejně i apoštola Petra (Gal 2,11n). Zdá se, že výčitky svědomí trápily Pavla celoživotně (tak lze interpretovat 1Kor 15,8-9 i 2Kor 12,7). Důležitou křesťanskou vlastností je pravdivost k sobě. Když člověk přijme své vlastnosti bez falešné pokory i pýchy, stává se teprve autentickým a jeho špatné povahové vlastnosti se teprve mohou proměňovat a ohlazovat ke svým lepším variantám (hamižnost v šetrnost, zbabělost v opatrnost, zbrkllost v odvahu, upovídánost v otevřenost apod.).

Jak se vidím
Mé nejlepší vlastnosti

Co by chtělo zlepšit

INSTANTNÍ PROGRAMY

Moje chyby

